

כולל
תיקון
הכללי

טו. בַּשְׁבֵּט

הצדיק מיבנאל זי"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

ט"ו בשבט

דרושים נפלאים, רמזים יקרים שיכולים ללמד מהאילנות, שיוכל להחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, ולא יפל בדעתו כלל, רק מכל דבר יזכה לחזר אליו ותפוד, ויחיה חיים חדשים בכל פעם.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רו לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובב"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

ט"ו בשבט

א.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי האדם נדמה לעץ השדה, כמו שכתוב (דברים כ, יט): "כי האדם עץ השדה וגו', וכמו שכל אילן ואילן צומח מעצמו וכל אילן ואילן מקבל ניקתו וחיותו משרשו, ואינו יונק ומקבל חיות מאילן אחר, כי כך הטביע הקדוש-ברוך-הוא טבע של כל אילן ואילן שהוא יונק ומקבל חיותו מעצמו, הינו שאינו צריך לאילן אחר, כמו-כן אתם צריכים להרגיל את עצמכם לידע אשר כל אדם הוא עולם בפני עצמו, וכל אחד ואחד מקבל את חיותו ממנו. יתברך בפרטי פרטיות, ועל-כן אסור להתבלבל אחד מחברו ואחד מזולתו וכל הפעיות שיש לאדם בזה העולם הן רק כשהוא מבלבל את עצמו מאחרים, הן כשסתכל ומביט בהצלחת אחרים ובכשלון עצמו, שאז נשבר לגמרי, ונדמה לו כאלו הוא לא יצליח לשום דבר, והן כשסתכל בכשלונות אחרים ובהצלחת עצמו, שאז הוא מתגאה על כל הבריות,

עד שנדמה לו שכלם צריכים להשתחוות לו, ובאמת שניהם אינם טובים, כי זה שתמיד מסתכל על הצלחת אחרים ועל כשלוך עצמו, הוא נשבר מאד ונופל ליאוש עד שמחשיב את עצמו ללא כלום, וכאלו אף פעם לא יצליח, כי מדמה לעצמו שהוא לא שנה לשום דבר, ואז הולך שבור ועצוב ומדכא ברוח שפלה וברוח נמוכה, וזה מביא אותו ליאוש גמור, עד שהוא מתיאש לגמרי מחייו, ואינו עושה אפלו מה שיש ביכלתו לעשות, כי תמיד חושב שהוא הלא יצלח הכי גדול, וכאלו כלם מצליחים יותר ממנו, ולהפוך - כשמסתכל על כשלונות אחרים הוא מחזיק את עצמו להכי מצלח ולהכי עשיר, אז רוצה שכלם ישתחוו לו ויתנו לו כבוד, ויעשו עסק אתו, וכשאינו מקבל את הכבוד הראוי לו, ולא עושים עמו עסק כפי שמדמה בדעתו, אזי גם כן נשבר לגמרי, ומתעצבן ונעשה בכעס ובקפדות, וכל זה נעשה רק כשמסתכלים על אחרים; ועל-כך עליכם להרגיל את עצמכם להיות כמו האילן הזה שיונק את חיותו משרשו המשרש באדמה, ואינו נוגע כלל בשרשים אחרים, רק כל אילן ואילן יוצא מעצמו כפי שהטביע בו הקדוש-ברוך-הוא שיצמח, ואז אם תרגילו עצמכם לחיות בצורה כזו, תצליחו ותהיו נעשים כמו

האילנות הנותנים פרות יפים הראויים למאכל, והכל נהנים מהם, כי תקף-ומיד כשאדם מרגיל את עצמו לחיות את חייו בצורה כזו, שאינו צריך לשום ברירה רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ויונק את כל חיותו ממנו יתברך, הוא מכניס את עצמו בתוך תקף האמונה הקדושה, לידע ולהודיע ולהודיע אשר הוא יתברך מחיה ומתנה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ואזי הוא הכי מאשר בחייו, מאחר שאינו מקנא בשום ברירה, ואינו מסתכל לא על כשלונות אחרים ולא על הצלחת אחרים, הוא חי את חייו כמו שנותן לו הקדוש-ברוך-הוא, כי באמת הוא יתברך נותן לכל אחד ואחד את חייו ואת פרנסתו ואת הצלחתו, אך האדם יש לו בחירה, ובבחירתו הרעה, מאבד את הטובה, ובבחירתו הטובה, משליך את הרעה, וזה עקר הצלחת האדם – אם הוא בוחר בטוב, הינו שידע שפך היא המציאות, שכל אחד ואחד נברא בזה העולם לתכלית מיחדת, ועליו להוציא מהכח אל הפעל את ענינו, ואין לו להתבלבל מאחרים כלל, אז על-ידי-זה יגדל ויצמח ויתן פרות טובים הראויים למאכל, וכלם יהנו ממנו, לא-כן אם יתבלבל תמיד מאחרים ויקנא באחרים, אז יהיה כמו האילן

הזה שייכמשו עליו, ומתרחקים פרותיו, ומתיבשים ענפיו, ונתקלקלים שרשיו; לכן ראו, בני ובנותי היקרים, להרגיל את עצמכם ללכת בדרך זו לא להתבלבל משום בריה שבעולם, רק לדבק עצמכם בו יתברך, וכן תחנכו את ילדיכם, אשר לעולם לא יסתכלו על כשלונות הזולת ועל הצלחת הזולת, רק לידע שכל אחד ואחד הוא כמו האילן הזה, ואז דיקא תצליחו אתם ובניכם ובנותיכם, ותהיו בריאים ומצלחים בחייכם, כי רק בזה תלויה כל הצלחת האדם.

ב.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי הקדוש-ברוך-הוא ברא בעולמו כל מיני אילנות ועשבים ודשאים להנות בהם בני-אדם, כי כל תכלית הבריאה היתה רק שהאדם יזכה להתענג בנעם זיו שכינתו יתברך, ויזכה להכירו יתברך מכל פרט ופרט מפרטי הבריאה, ועל-כן בכל אילן ואילן ובכל עשב ודשא יש בו פונה עמקה למה נברא, כי הכל נברא בחשבון צדק ובהשגחה נוראה ונפלאה עד מאד, כמאמרם, זכרונם לברכה (בראשית רבה, פרשה י', סימן ז'): אין לה כל עשב ועשב מלמטה שאין לו מזל ברקיע שמכה אותו, ואומר לו

גדל; עד כדי כך גדולה השגחתו יתברך בפרטי פרטיות, עד שעל כל עשב ועשב יש מלאך שממנה עליו, ואין שני עשבים דומים זה לזה, ואין שני עלים דומים זה לזה, אשר דבר זה לא יכולהו הרעיון כלל, גדלתו של יוצר בראשית, איך שהטביע בטבע הצומח, שכל אילן ואילן וכל ענף וענף וכל עלה ועלה אינו דומה זה לזה, וכן הוא בעשבים ובדשאים, שלכל אחד ואחד מהם יש דמות ומראה אחר לגמרי, והכל הוא בכונה עליונה ממנו יתברך, ולכן התקינו חכמינו הקדושים לברך ברכה על האילנות (ברכות מ'): "ברוך שלא חסר בעולמו וברא בו בריות טובות ואילנות טובים", והכל נברא בשביל האדם שיהנה מהם ויזכה להכיר את גדלתו יתברך על-ידי כל האילנות, וכן בפרות האילן יש כל מיני פרות מינים ממינים שונים, אשר לכל אחד יש טעם וענג אחר, מה שאין בזולתו, זה מר וזה מתוק, זה עסיסי וכדומה, ועל-כך הזהירונו חכמינו הקדושים לטעם מכל מיני פרות, עד שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי סוף קדושין): עתיד אדם לתן דין וחשבון על כל מה שראתה עינו, ולא אכל ממנו; כי הכל נברא בשביל האדם, ובכל פרי ופרי יש בו חיות אלקות, והאדם צריך לטעם את הפרי כדי להמשיך את האור שבפרי שיאיר

לאור נשמתו, כי בזה שאדם אוכל איזה פרי, ומברך עליו ברכה, על-ידי-זה נפתח לו אור נורא ונפלא מאד מהברכה העליונה, ונתוסף אור לנשמתו, ועל-כן הזהירונו חכמינו הקדושים לטעם מכל מיני פרות, ולהזהר לעשות על כל פרי ופרי הברכה השיכת אליו, כגון: "בורא פרי העץ", "בורא פרי האדמה" וכו', והכל כדי להפיר את הקדוש-ברוך-הוא מכל פרי ופרי, וכן כי בכל פרי ופרי יש נשמות המגלגלות בו, וכשאדם אוכל את הפרי בכונה אמיתית, לידע שבפרי זה טמון אורו יתברך, על-ידי-זה יש עליה לכל הנשמות שנתגלגלו בתוך הפרות; ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים, ללמד את עצמכם מהפרות האלו שאתם טועמים ואוכלים ותדעו כי הפרות האלו הם כלים לאורו יתברך, ובשעה שאתם אוכלים את הפרות האלו, נשמתכם תתוסף באורות נוראים ונשגבים עד מאד, ולכן בשעה שאוכלים פרות צריכים לאכל בדרך ארץ גדולה, ולברך עליהם בתחלה ובסוף, על-ידי-זה יזכו לחזר בתשובה, כי כשאדם אוכל איזה פרי בכונה זו, לידע שבתוך הפרי טמונים אורות נשגבים, על-ידי-זה דיקא – על-ידי אכילת הפרות, זוכה שנוזדככת נשמתו; אשרי מי שאוכל

את הפרות בכונה זו!

ג.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי האדם דומה מאד לאילן הזה, וכמו שהאילן שרשיו מכסים תחת האדמה, וכך מה שהשרשים נשרשים יותר באדמה, האילן גדל וצומח יותר יפה, ומוציא פרות ערבים ומתוקים, כמו-כן האדם, כל מה שמכסה ומסתיר את עצמו מזה העולם, ומחזיק את עצמו ללא כלום כאדמה שהכל דורכים עליה, כמו-כן הוא יגדל ברוחניות ובגשמיות, ויוציא פרות מתוקים, וכלם יאהבו אותו, כי כשאדם זוכה להסתיר את עצמו ואת מעשיו הטובים, ותמיד מחזיק עצמו ללא כלום, והוא ענו אמתי, שמבטל את עצמו לגמרי, על-ידי-זה דיקא הוא גדל וצומח ומוציא פרות ערבים ומתוקים שהכל נהנים מהם, לא-כן אם האילן על הארץ והשרשים אינם נשרשים בתוך האדמה, אזי תכף-ומיד כשבאה איזו רוח או מים, הם לוקחים ושוטפים אותו, ומפריחים אותו למרחוק, עד שאין לאילן שום קיום, כמו-כן האדם - כשמגלה ומפרסם את מעשיו הטובים, ומחזיק את עצמו ליש, והוא מלא גאות, אז לבסוף נעקר לגמרי, ולא נשאר ממנו שום דבר, ובאה הרוח ומעיפה אותו ממקומו, ועובר עליו מה שעובר, ועל-כן עליכם לדעת ולהתבונן

ולקחת מוסר מהאילן הזה, ולידע שכל זמן שתהיו משרשים בתוך האדמה, והשרשים שלכם יהיו מכסים עם האדמה, הינו שתקנו לעצמכם את מדת הענוה והשפלות והבטול, לבטל את עצמכם לגמרי, על-ידי-זה תשרשו בשרשים חזקים, ותגדלו ותצמחו ותוציאו פרות מתוקים, הינו שכלם יאהבו אתכם, כי בני-אדם אוהבים מאד אדם הזוכה לענוה ולשפלות, לא-כן אם תחזיקו את עצמכם לישות ותהיה לכם גאות, ותרצו רק להתגדל על זולתכם, על-ידי-זה כלם ישנאו אתכם, כי בני-אדם שונאים בעל גאווה, ולא יכולים לסבל אותו, וכלם מרחקים אותו.

ולכן ראו, אהובי, בני ובנותי היקרים, ללמד את עצמכם מוסר השכל מהאילנות, ותשרישו שרשיכם בתוך האדמה, ותכסו את עצמכם לגמרי, ואל תפרסמו את מעשיכם לבני-אדם, ואפלו כשזכה אתכם הקדוש-ברוך-הוא בפרנסה טובה, או בעשירות או במעשים טובים, או בכל דבר טוב, ראו לכסות את זה מבני-אדם, כדי שלא ישלט עליכם עין הרע, כי אין עין רעה שולטת אלא בדבר הנראה לעינים, לא-כן כשהדבר מכסה אז יש בו הצלחה, כי אין הברכה מצויה, אלא בדבר הסמוי מהעין (תענית ח:), ועל-כן דיקא

כְּשֶׁתִּכְסוּ וְתִסְתִּירוּ אֶת כָּל מַעֲשֵׂיכֶם, וְכָל מַה שְּׁיֵשׁ לָכֶם, בְּזֶה תִצְלִיחוּ וְתִשְׁרִישוּ שְׂרָשִׁים טוֹבִים, כְּמוֹ הָאֵילָן הַזֶּה, שְׁכָל מַה שְּׁשָׂרְשָׁיו תַּחַת הָאָדָמָה הוּא גָדֵל וְצוֹמַח, לֹא-כֵן אִם תִּגְלוּ וְתִפְרָסְמוּ לְכֹלֵם אֶת הַצְּלַחְתְּכֶם, אֲזִי תִפְנֹס בְּכֶם עֵין רָעָה, חֵס וְשָׁלוֹם, וַיִּכְלֶה אֶת הַכֹּל, כִּי יֵשׁ בְּכַח הָעֵין הָרָעָה לַעֲקֹר אֶתְכֶם מִמְּקוֹמְכֶם, וְלִהְפֹסֵד אֶת כָּל מַה שְּׁקִנִּיתֶם, וְעַל-כֵּן רְאוּ מְאֹד לְהִסְתִּיר אֶת כָּל מַעֲשֵׂיכֶם, הֵן מִהַקְרוּבִים וְהֵן מִהַרְחוֹקִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמַת תִּשְׁרִישוּ שְׂרָשִׁים טוֹבִים, וְתִגְדְּלוּ וְתִצְמַחוּ וְתוֹצִיאוּ פְרוֹת עֲרֻבִים וּמְתוֹקִים, שְׁכֹלֵם יִהְיוּ מִכֶּם.

ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עָקַר הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם – לְהַכְנִיעַ אֶת חֲמֵרֵי הַגּוֹף וְחֲמֵרֵי וְגִסּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה תַּחַת אֹר הַנְּשָׂמָה, אֹר הָאֱלֹקִי, הֵינּוּ שֶׁהַגּוֹף יִתְבַטֵּל לְגַבֵּי הַנְּשָׂמָה, וְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ יִתְבַטֵּל לְגַבֵּי אֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָל זֶה הִיָּה תְכָלִית בְּרִיאַת הָאָדָם, כִּי כְתִיב (דְּבָרִים כ, יט): "כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה", וְגו', הֵינּוּ הָאָדָם נִדְמָה לְעֵץ הַשָּׂדֶה, וּבְעֵת בְּרִיאַת הָעוֹלָם אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "תִּדְשָׂא הָאָרֶץ עֹשֶׁב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַאשִׁית

רבה, פְּרָשָׁה ה', סימן ט'): עֵץ פְּרִי – מֵהַ פְּרִי נֹאכֵל אֶף הָעֵץ נֹאכֵל, וְהִיא לֹא עֲשֵׂתָהּ כֵּן, אֲלֵא "וְתוֹצֵא הָאָרֶץ דְּשֵׂא" – הַפְּרִי נֹאכֵל וְהָעֵץ אִינוֹ נֹאכֵל, וּבִשְׂבִיל זֶה נִתְקַלְלָה, וּכְמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י: "עֵץ פְּרִי" – שִׁיְהִיָּה טַעַם הָעֵץ כְּטַעַם הַפְּרִי, וְהִיא לֹא עֲשֵׂתָהּ כֵּן, אֲלֵא "וְתוֹצֵא הָאָרֶץ עֵץ עֲשֵׂה פְרִי", וְלֹא עֵץ פְּרִי, לְפִיכָךְ כְּשֶׁנִּתְקַלַּל אָדָם עַל עֲוֹנוֹ נִפְקְדָה גַם הִיא, עֵינַן שָׁם; הִינּוּ כִּי תַחֲלַת הַבְּרִיאָה הִיְתָה שֶׁהֵן הָעֵץ וְהֵן הַפְּרִי יְהִיָּה טַעַמָם שְׁוֵה, וַיּוּכְלוּ לֵאכֹל אֶת הָעֵץ כְּמוֹ שְׂאוּכְלִים אֶת הַפְּרוֹת, כִּי כִּוְנָתוּ יִתְבָּרַךְ הִיְתָה בְּבְרִיאַת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וּבִפְרֻט בְּרִיאַת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָאָדָם הַגִּשְׁמִי, אֶף שֶׁהוּא בְּזֵה הָעוֹלָם הַגָּס וְהַחֲמָרִי וְהָעֵב וְהַיֵּשׁ, עִם כָּל זֶה יִדַע שֶׁהַכֹּל כֹּסֵא לְאַלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ הָעֵץ וְהַפְּרוֹת, אֲשֶׁר הָעֵץ הוּא בְּחִינַת הַגִּשְׁמִיּוֹת וְהַפְּרִי הוּא בְּחִינַת הַרוּחָנִיּוֹת, שֶׁנִּתְּנָן לֵאכֹל, וְהִיְתָה כִּוְנָתוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהָעֵץ וְהַפְּרִי יְהִיוּ שְׁוִים, הִינּוּ שִׁיּוּכְלוּ לֵאכֹל אֶת שְׁנֵיהֶם, וְחֻטְא אָדָם הָרֵאשׁוֹן גָּרַם לָמָּה שֶׁגָּרַם, שֶׁזֶה כָּלֵל כָּל הַחֻטְאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, שֶׁעַל-יְדֵי שְׂחוּטָאִים וְעוֹבְרִים, חָס וְשָׁלוֹם, עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְּכַפֶּסָה וְנִסְתָּר וְנִנְעָלָם אֲלֻקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ מִן הַבְּרִיאָה, כִּי בַתְּחִלָּה הִיְתָה הַשְּׂכִינָה מְצוּיָה אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּיּוֹן שֶׁחֻטְאוֹ, נִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה מֵהֶם

(סוטה ג:) על-כן, אהובי, בני ובנותי היקרים, אם אתם יודעים שנפלתם ונכשלתם, במקום שנפלתם ונכשלתם ונחטאתם ועברתם על רצונו יתברך, אשר על-ידי-זה נעלם ונסתר מכם לגמרי אורו יתברך, ואתם מרגישים את עצמכם נפולים וירודים ונכשלים ומלאים צרות ויסורים, ואתם סובלים חלאים, ועוברים עליכם דינים קשים והרפתקאות ויסורים מרורים, עליכם לשוב בתשובה אמיתית, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו כלל, והכל לכל כסא לאלקותו יתברך, כמו שהאילן הזה הוא רק כסא לפרות, כי הפרות צומחים על האילן, כמו-כן עקר האדם הוא הנשמה, והגוף הוא הפלי והנרתיק שבו מנחת הנשמה, וכמו-כן כל העולם הזה: דומם, צומח, חי, מדבר, הם כסא לאלקותו יתברך, שהוא יתברך נעלם ונסתר בתוך כל פרט ופרט מפרטי הבריאה, וכשאדם זוכה לעשות את רצונו יתברך, וזוכה לקיים את מצוותיו יתברך, ולומד את תורתו יתברך, שהיא דעתו וחקמתו יתברך, על-ידי-זה מתבטלים כל הרעה והחשך וההסתרות ממנו, וזוכה להכיר את הקדוש-ברוך-הוא מפרטי הבריאה, לא-כן כשאדם חוטא, על-ידי-זה נעלם ונסתר ממנו הכל, וצרים ומרים לו כל החיים, כי כמו שהאילן הזה כשמתמלא

תולעים, על-ידי-זה לבסוף הוא מתיבש, ואינו מוציא פרות, כמו-כן כשאדם חוטא ועובר על רצונו יתברך, על-ידי-זה הוא נרקב ואינו עושה פרי; ועל-כן, בני ובנותי היקרים, אם אתם יודעים שכבר עשיתם עד עכשו נגד רצונו יתברך, ולא קימתם את רצונו יתברך, וכל שכן שנשאלתם בעברות, חס ושלו, ראו לחזור בתשובה אמתית, כי הוא יתברך מחכה ומקנה ומצפה שישוב אליו האדם, ותכף-ומיד כשאדם שב בתשובה אמתית אליו יתברך, על-ידי-זה נפתחים לו אורות צחצחות, אורות נוראים, אורות נשגבים בהארת אין סוף ברוך הוא, על-כן ראו לחזור בתשובה ותקבלו על עצמכם מעכשו לקיים את מצוותיו יתברך, ועל-ידי-זה תהיו כדגמת האילן המוציא פרות טובים הראויים למאכל, ותזכו לבטל את גשמיות גופכם, ותדעו אשר הכל לכל אלקות גמור הוא; ובאמת עליכם לדעת, כי אם היו בני אדם יודעים ומתבוננים היטב בדבר זה, היו נפטרים מכל הצרות והיסורים שעוברים עליהם, כי באמת הכל טוב, וכל מי שזוכה לדבק את עצמו יותר באין סוף ברוך הוא, על-ידי-זה הוא מרגיש ערבות, נעימות, ידידות, זיו חיות אלקותו יתברך, ומתענג בערבות האור האין סוף ברוך הוא, כי זו התכלית בזה העולם, ועל-

בן אמרו חכמינו הקדושים (זהר חדש בראשית): כשהוציאה
 הארץ אילניה ופרותיה, הוציאה בתחלה בגן עדן, ואחר-כך
 בכל העולם, כי קדם שברא הקדוש-ברוך-הוא בזה העולם
 אילנות ועשבים ודשאים, בראם בגן עדן, ואחר-כך בזה
 העולם, לגלות לכל אדם שבכל דבר גשמי ובכל פרי גשמי,
 ובכל אילן ועשב ודשא גשמי מלבשים בו אורות צחצחות,
 ואם האדם יבטל את עצמו לגמרי בו יתברך, אז באמת יראה
 איך שהכל לכל כסא לאלקותו יתברך, ועל-ידי-זה כשיאכל
 את פרות האילן ירגיש כל מיני ערבות וטעמים, ויזכה באמת
 לבטל את כל הישות ממנו, וירגיש את הטוב שבכל הבריאה,
 לא-כן כשאדם חוטא, חס ושלום, נגדו יתברך, ועובר על
 רצונו, על-ידי-זה נעלמים ומתכסים ממנו כל האורות, ואז
 מרגיש כל מיני חשכות וגיהנום עוד בזה העולם.

לכן ראו, בני ובנותי היקרים, לחזור בתשובה שלמה,
 ותקבלו על עצמכם מעכשו לברח רק אליו יתברך, ועל-
 ידי-זה תהיו כמו האילן המוציא פרות, וכונתו יתברך היתה
 שהעץ והפרי יהיו נאכלים, כמו-כן יתקיים אצלכם שהגוף
 והנשמה יאירו יחד, כי במקום שבעלי תשובה עומדים שם
 צדיקים גמורים אינם יכולים לעמד (ברכות לד:), שזה כל

מעלת האדם הזוכה לחזור בתשובה, שאז כל הרע והחושך
 נתהפכים אצלו לטובה ולאור גדול, ונעשה כסא להמשכת
 השכינה הקדושה, וכל זה הוא הלמוד של האילנות, ועל-כן
 צריכים ללמד הרבה מהאילנות, ויהיה נעשה כדגמת פונתו
 יתברך, שהיתה - שטעם העץ יהיה כטעם הפרי, הינו שגם
 הגוף יהיה מזכך בתכלית; אשרי מי שזוכה לשוב בתשובה
 שלמה אליו יתברך, ואז באמת יגדל ויצמח ויזכה להרגיש
 את אמתת מציאותו יתברך מכל דבר ודבר, אשרי לו בזה
 ואשרי לו בכא!

ה.

בני ובנות היקרים! ראו ללמד עצמכם מוסר מהאילנות
 האלו, אף שעובר עליהם קיץ וחרף, רוחות וגשמים, קר
 וכפור, חם ושרב, עם כל זאת מחזיקים מעמד, ואדרבה
 גדלים וצומחים ועושים פרות ערבים ומתוקים, כמו-כן אף
 שעוברים עליכם כל מיני צרות ויסורים מרירות ושפיכות
 דמים, ואתם סובלים ברוחניות ובגשמיות, ועוברים עליכם
 כל מיני צער ומכאובים, ובכל פעם נדמה לכם כאלו אבד
 מנוס ותקוה מכם, וכאלו כבר אף פעם לא יהיה מכם שום

דבר, תלמדו עצמכם מהאילן הזה, שבימי החרף אין עליו שום עלים, והוא קפוא ויבש, ונדמה כאלו כבר אף פעם לא יוציא פרות, אלא יתיבש ויפל, עם כל זאת האילן הזה מחזיק מעמד כל החרף בשעה שעוברים עליו גשמים ורוחות, קר וכפור, אף-על-פי-כן הוא עומד איתן, ואינו מתבטל, ואחר-כך בימות הקיץ, מוציא עלים יפים ופרות נחמדים למראה וטעימים למאכל, כמו-כן צריך כל אדם לידע, אף שיש לו מצבים מאד קשים בחייו, ומרים לו החיים מאד, וחשף לו כל ימי חייו, עד שנדמה לו כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו, עם כל זאת, אם יחזק את עצמו, ולא יתבטל בעיני עצמו כלל, אלא יהיה חזק ואמיץ בכל מה שעובר עליו, ויהיה חזק בדעתו, אז סוף כל סוף יבוא היום שיתהפך הכל לטובה, ויזכה שישתנה מצבו לטובה, ויגדל ויצליח.

ולכן ראוי, בני ובנותי היקרים, לחזק את עצמכם בכל מה שעובר עליכם, ואל תהיו שבורים בעיניכם כלל, ואף שאני יודע שעובר עליכם כל מיני מרירות דמרירות כאלו, אשר קשה מאד לסבל, עם כל זאת אם רק תחזקו את עצמכם, ותחכו בסבלנות גדולה, אז יבוא היום שגם אתם תצליחו ותגדלו ותעשו פרות טובים; אשרי מי שמכניס את הלמוד

וְהִתְחַזְקוּת הַזוֹ בַחַיּוֹ, כִּי בַשָּׁעָה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם צְרוּת
 וְיִסּוּרִים מִבֵּית וּמִבְחוּץ, נִדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה,
 וְנוֹפֵל בְּיָאוֹשׁ עָמֵק, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא בְּאֵמֶת נִתְבַּלֶּה לְגַמְרֵי,
 לֹא-כֵן אִם הָאָדָם מִחֲזִיק מֵעֵמֶד, וְאִף שֶׁחֲשַׁף לוֹ, וְאִינוּ רוֹאֶה
 שׁוֹם אִוֵּר אֲפִלוּ בְקִצָּה הַמְּנַהֶרֶה, עִם כֹּל הוּא מִחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ,
 וְאוֹמֵר, שְׁסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לִי גַם-כֵּן טוֹב אֲזִי בְּאֵמֶת זוֹכֶה
 שְׁסוּף כָּל סוּף טוֹבִים לוֹ הַחַיִּים, וּמִתְהַפֵּךְ לוֹ הָרַע לְטוֹב,
 כְּדִגְמַת הָאֵילָן הַזֶּה, שֶׁאִף שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בַּחֲרָף רוּחוֹת קְשׁוֹת
 וְקָר וְכַפּוּר וּגְשָׁמִים וְכוּ', וּמִחֲזִיק מֵעֵמֶד, אֲזִי בָּא לוֹ הַזְּמַן שֶׁגִּדֵּל
 וּפּוֹרַח וּמְצַמִּיחַ עָלָיִם וּפְרוֹת יְקָרִים; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּחֲזִיק אֶת
 עֲצָמוֹ בְּכֹל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וּבֹא תָמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמְפָרֵשׁ
 אֶת כֹּל שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן
 אֶל אָבִיו, וְאִף שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו מְשֻׁבְּרִים וְגִלְמִים, וְנִדְמָה לוֹ
 כְּאִלּוּ אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה מְמַנּוּ, וּכְאִלּוּ סוּף הָעוֹלָם, עִם כֹּל זֹאת
 הוּא מִחֲזִיק וּמְאַמֵּץ אֶת עֲצָמוֹ, אֲזִי בּוֹדָאֵי סוּף כֹּל סוּף אַחֵר
 הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְיִתְעַנֵּג בְּטוֹבוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִהְיֶה לוֹ אִף טוֹב כֹּל
 הַיָּמִים; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּחֲזִיק מֵעֵמֶד וּמִחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מַה
 שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאֲזִי בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לְעֵבֵר עַל הַכֹּל.

ו.

בני ובנותי היקרים! הרגילו את עצמכם להיות כמו האילנות האלו, אף שיורקים ובוצטים בהם, וזורקים ומשליכים עליהם זבל, ושופכים עליהם מים, אף-על-פי-כן הם גדלים וצומחים ומוציאים פרות ערבים ומתוקים, אשר כל אחד הטועם מהם מרגיש בהם כל מיני טעמים ערבים ומתוקים, כמו-כן ראו אתם, אף שמחרפים ומבזים ומגדפים אתכם, ועושים לכם צרות ומשפילים אתכם, אל תתפעלו משום בריה שבעולם, אלא אתם תמשיכו להיות אנשים טובים, ותעשו טוב וחסד עם כל אחד ואחת, זה יראה שאתם אילנות טובים אילנא דחיי, אילנות הגדלים וצומחים מגן עדן העליון, כי כשאדם זוכה לבטל את עצמו לגמרי לאין סוף ברוך הוא, והוא בטל ומבטל בעיני עצמו, ואף שמחרפים ומגדפים ומשפילים אותו, ומדברים עליו כל מיני רעות, עם כל זאת הוא ממשיך לעשות צדקה וחסד לאנשים, זה מגלה שנשמתו היא נשמה טהורה, ומאיר בו האור אין סוף, ועל-כן הוא יגדל תמיד וילך מעלה מעלה, לא-כן כשאדם נופל ונשבר מזה שמחרפים ומגדפים אותו, זה סימן שאין כח בנשמתו לקבל האורות, וסימן ששרשו אינו בקדשה, ועל-

כן כל הצדיקים האמתיים עָבְרוּ עַל הַשְּׁבִיל הַזֶּה, שֶׁחָרְפוּ
 וּגְדְפוּ וּבִישׁוּ וְהִשְׁפִּילוּ אוֹתָם, וְעַם כָּל זֹאת הִחְזִיקוּ מֵעַמֵּד,
 וּבְזֶה נִשְׁרָשׁוּ בִשְׂרֵשׁ הָעֲלִיּוֹן, וְעַל-יַד-זֶה גָּדְלוּ וְצִמְחוּ וְהֵאִירוּ
 אוֹרוֹת נוֹרָאִים וְנִשְׁגָּבִים בְּעוֹלָם, שֶׁזֶה כָּלֵל חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁל
 כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, שֶׁהָיוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהִחְזִיקוּ מֵעַמֵּד,
 עַל אֵף שֶׁהִשְׁפִּילוּ וְהִשְׁלִיכוּ וְחָלְקוּ עֲלֵיהֶם, לֹא-כֵן אֵלוּ שֶׁלֹּא
 יָכְלוּ לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְתַכְּךָ וּמִיָּד כִּשְׁהִתְחִיל לְעֵבֵר עֲלֵיהֶם
 מֵה שֶׁעָבַר, וְהִשְׁפִּילוּ אוֹתָם וְחָרְפוּ וּגְדְפוּ אוֹתָם, לְבִסְפוֹף
 נָפְלוּ וְנִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרִי; וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים,
 רְאוּ לְלַמֵּד עֲצֻמְכֶם מֵהָאֵילָנוֹת הָאֵלוּ, אֵף שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה
 שֶׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת הֵם נוֹתְנִים פְּרוֹת טוֹבִים וּמְתוֹקִים כְּמוֹ-
 כֵּן גַּם אַתֶּם תִּרְאוּ לְהוֹצִיא פְּרוֹת טוֹבִים וְתִמְשִׁיכוּ לְעִשׂוֹת רַק
 חֶסֶד וְצְדָקָה עִם בְּנֵי-אָדָם אֲשֶׁר אִז תִּגְדְּלוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה; אֲשֶׁרִי
 מִי שֶׁזוֹכֵה בְּאֵמֶת לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּלַמּוּדִים אֵלוּ, וְיוֹדֵעַ
 שֶׁהָאָדָם הוּא עֵץ הַשְּׂדֵה, הֵינּוּ כִּי הָאָדָם נִדְמָה כְּמוֹ הָעֵץ הַזֶּה,
 שֶׁאִז בּוֹדָאֵי יִגְדֵל וְיִצְמַח וְיַעֲשֶׂה פְּרוֹת טוֹבִים, וְלֹא יִתְבַטֵּל
 מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם; אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא !

מובא בספר הקדוש "בני יששכר" (מאמר חדש שבט מאמר

וזו לשונו הקדושה:

ראש השנה 'לאילן', לא אָמר 'לאילנות', יש לרמז מה שִקבלנו מרבותינו להתפלל בט"ו בשבט על אתרוג כִּשְׁר ויִפּה ומהדר שִיזמין השם יתברך בעת המצטרף למצוה, כי הנה זה היום אֲשֶׁר עולה השרף באילנות, והוא כפי הזכות שֶל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. הנה מה טוב ומה נעים, שִיתפלל האדם ביום ההוא ראשית יסוד הצמיחה, שִיזמין לו השם יתברך לעת המצטרף את הפרי עץ הדר, והנה תפלתו תעשה פרות, וזהו שרמז התנא באמרו לשון יחיד – לאילן, להורות על האילן המיוחד המבאָר בתורה למצוה, עֵין שָׁם.

לזאת אמרנו להעתיק תפלה נפלאה מהספר הקדוש "לקוטי-תפלות" מאדוננו, מורנו ורבנו איש האלקי מוהרנ"ת ז"ל, ונכון לאמרה בט"ו בשבט:

רבנו של עולם, זכנו לאתרוג נאה בחג הסכות הקדוש, שִיהיה לנו אתרוג נאה וכִשֶׁר בְּאֵמֶת ומהדר בְּכֹל מיני הדור, ולולב וּהַדָּס וְעֵרְבֵה כְּשֵׁרִים וְנָאִים ומהדרים, וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מצות נטילת ארבעה מינים בזמנה בתכלית השלמות, בקרשה ובטהרה גדולה באהבה וביראה בשמחה ובחֵדוּהָ

רבה ועצומה, ונזכה לומר הלל שלם בכונה גדולה באמת עם כל הארבעה מינים וההושענות, ולנענע כל הנענועים הקדושים, ולהקיף ההקפות הנוראות, והכל באהבה וביראה ובשמחה רבה ועצומה, בכונת הלב באמת ובדבקות נפלאה ובהתלהבות גדולה לשמך הגדול והקדוש והנורא באמת ובתמים, כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים, ונזכה על-ידי הנענועים להמשיך הארה מהמחין שבראש לתוך הששה קצוות, ומשם יהיו נמשכין המחין לבחינת מלכות, ותתגלה מלכותך לעין כל, ונזכה להודיע לבני-האדם גבורותיך וכבוד הדר מלכותך, וידע כל פעול פי אתה פעלתו, ויבין כל יצור פי אתה יצרתו, וכל אשר נשמת רוח חיים באפו, יתנו כבוד והדר למלכותך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן !

מובא בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן קלא, סעיף ו') נהגו שלא לפל על פניהם וכו' בט"ו בשבט ועין שם במגן אברהם בט"ו בשבט ראש השנה לאילנות, ונוהגים האשכנזים להרבות במיני פרות של אילנות עין שם; ונוהגים להתאסף בבית כל המשפחה לאכל בצותא את כל מיני פרות המצויים, וכן משתדלים להשיג בכסף מלא את כל מיני פרות שאינם

מצויים כל-כף, ומרבים לספור לבני הבית ולילדים ולכל המשפחה מנפלאותיו יתברך, איך שברא כל פרי ופרי להנות בו בני-אדם, ומדברים דברי תורה וספורי מעשיות השיכים לט"ו בשבט, והוא ענין גדול מאד לחנוך הילדים, וכן נוהגים חסידים ואנשי מעשה להתאסף אצל צדיק הדור, ועורכים שלחן עם כל מיני פרות המצויים ושאנם מצויים, ומרבים בשירות ותשבחות להקדוש-ברוך-הוא בצותא חדא, והצדיקים אומרים תורה על כל הפסוקים השיכים לאילנות וממלת ט"ו בשבט, שהוא ראש השנה לאילנות; אשרי מי שמסתופף בצלם ונהנה מזיו השכינה שעליהם.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!

72x12 ש"ח

פרנס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"

מכתב מהצדיק מיבטאל

50x12 ש"ח

פרנס יום

101x12 ש"ח

פרנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגֵם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצַלְחָה בְּכָל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֲמָרֵם בְּכָל יוֹם

יְסֻדוֹ, תְּקֻנוֹ, גְּלוֹ וְצוּה לְפִרְסְמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנוּ

רְבֵי נַחֲמָן מְבָרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֵסֵלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי

תקון הפללי

כז

אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בתרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל
חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה
סתר לי¹ מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרך
זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביי חסד יסובבנו: יא שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא כ למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה
ימלטהו יי: ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש
איביו: ד יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני
אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי
ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא
לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: ט דבר
בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: יג
ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניה לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב כ למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

כַּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חַי מִתִּי
אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיטָה לִי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה בְּאָמֶר
אֵלֵי כֹל הַיּוֹם אֵיחָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי
אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה
תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וְתִהְיֶי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת
פְּנֵי: ז אֱלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֹחַ עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
מִהַר מִצְעָר: ח תִּהְיוּ אֵל תִּהְיוּ קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כֹּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ
עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבִלְיִלָה שִׁירוֹ עִמִּי תִפְּלֶה לֹאֵל חַיִּי:
י אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא
בְּרִצָּח בַּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרֶיךָ בְּאֶמְרָם אֵלֵי כֹל הַיּוֹם אֵיחָה אֱלֹהֶיךָ: יב
מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וּמֵה תִהְיֶי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
יִשׁוּעַת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט * לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג
הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אָוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אֶרְבּוּ לְנִפְשֵׁי
יָגוּרוּ עָלַי עוֹזִים לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתֵי יְיָ: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ
עוֹרָה לְקַרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה
לִפְקֹד כֹּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲן כֹּל בְּגֹדֵי אָוֶן סִלְה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ
כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי
שִׁמְעַ: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה
כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגְּבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמוּנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב
אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנָי: יג
חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֶה וּמִכְּפֹשׁ יִסְפְּרוּ: יד

תקון הפללי

כט

כֹּלֵה בַחֲמָה כֹּלֵה וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ
סָלָה: טו וַיָּשׁוּבוּ לְעָרֹב יִהְמוּ כַכֶּלֶב וְיִסּוּכְבוּ עִיר: טז הֲמָה יִנְיַעוּן לְאָכַל
אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לְבַקֵּר חֲסִדְךָ כִּי הִיִּית
מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֲלִיךְ אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי
אֱלֹהֵי חֲסִדִּי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים
וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יְדִי
לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה
אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְלִילָה
עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסְיֵף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֹצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אִמָּר לְדֹר וָדֹר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת
אֵל אִם קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאִמַר חִלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן:
יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי בְכָל פְּעֻלָּךְ
וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים:
טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעְתָּ בְעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עֲמָךְ
בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ
תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֵף חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ: יט
קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבְּל רְגֵזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיָם
דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחִיתָ כִּצְאָן עֲמָךְ
בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונותינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז
 הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו

תקון הפללי

לא

מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח חשף ויחשף ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי

שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי
 על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בָּה: ח
 בת בבל השודדה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמידה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברסלב סיטי" בכתובת:

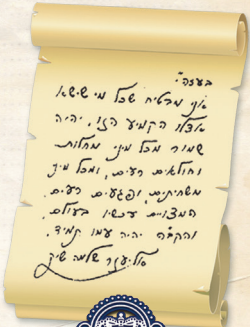
www.breslevcity.co.il הקמיע'

**המקור
זהה
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לז' רטב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666